

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **Ing. arch. M. S.**, proti neoznačenému žalovanému, na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 9. 2014, č. j. 9 A 44/2012 - 110,

t a k t o :

- I. Žalobci **se neustanovuje** zástupce pro řízení o kasační stížnosti.
- II. Kasační stížnost **se zamítá**.
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobou ze dne 16. 3. 2012 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu, jehož z důvodu možné pochybnosti, kdo přesně žalovaným je, označil termínem „advokacie“. Zároveň požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce, což městský soud usnesením ze dne 31. 8. 2012, č. j. 9 A 44/2012 – 27, zamítl. Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost, jež byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2013, č. j. 6 Aps 9/2012 – 34, odmítnuta, neboť stěžovatel ve stanovené lhůtě neodstranil vady kasační stížnosti. V mezidobí a po skončení řízení o této kasační stížnosti doručil stěžovatel městskému soudu několik dalších podání, v nichž mimo jiné podrobně popisoval svou majetkovou situaci, rozšířil podanou žalobu o další návrhy a znovu požádal městský soud o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce. Městský soud nové žádosti o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce nevyhověl usnesením ze dne 3. 3. 2014, č. j. 9 A 44/2012 – 82. Kasační stížnost proti tomuto usnesení zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 2. 7. 2014, č. j. 2 As 67/2014 – 385. Městský soud poté usnesením ze dne 5. 8. 2014, č. j. 9 A 44/2012 - 107, vyzval stěžovatele

k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě 7 dnů od doručení tohoto usnesení (usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 16. 8. 2014). Stěžovatel však soudní poplatek ve stanovené lhůtě ani později neuhradil, a tak městský soud usnesením ze dne 11. 9. 2014, č. j. 9 A 44/2012 - 110 (dále jen „napadené usnesení“), řízení zastavil.

II. Obsah kasační stížnosti

[2] Proti napadenému usnesení brojil stěžovatel kasační stížností, v níž namítl, že mu nebyla dána možnost vyjádřit se k věci před vydáním rozhodnutí. Dále v obecné rovině uvedl, že městský soud svým postupem popřel jeho opakovanou žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce a dalšími způsoby porušil jeho Ústavou a mezinárodními dohodami zaručená práva, zákon a další úrovně právního řádu. Stěžovatel také požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

[3] Ke kasační stížnosti stěžovatel připojil přílohu, kde bez zřejmé návaznosti na nyní posuzovanou věc obecně konstatoval porušování základních lidských práv, tradic, zvyklostí, zásad postupu správních orgánů, mezinárodních dohod, ústavního pořádku a dalších částí právního řádu České republiky. Současně požádal, aby mu před vydáním jakéhokoli rozhodnutí byla dána možnost se k věci vyjádřit osobně, vznést dotazy a navrhnout doplnění podání.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[4] Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas [§ 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] a oprávněnou osobou (§ 102 s. ř. s.). Za situace, kdy je předmětem kasačního přezkumu usnesení, kterým bylo řízení zastaveno z důvodu nezaplacení soudního poplatku, by trvání jak na podmínce uhrazení soudního poplatku za kasační stížnost, tak i na podmínce povinného zastoupení znamenalo jen další řetězení téhož problému (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 – 77, všechna zde citovaná rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz). S ohledem na tuto situaci tedy nebylo nutné, aby byl stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. a Nejvyšší správní soud netrval ani na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost.

[5] Nejvyšší správní soud poté posoudil důvodnost kasační stížnosti. Zkoumal přitom, zda napadené usnesení netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.). Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání, za podmínek vyplývajících z § 109 odst. 2 s. ř. s.

[6] Vzhledem k tomu, že stěžovatel v kasační stížnosti požádal o ustanovení zástupce, Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval touto žádostí. Z § 35 odst. 8 s. ř. s. vyplývá, že pro rozhodnutí o ustanovení zástupce v řízení zákon vyžaduje kumulativní splnění dvou podmínek: jednak nedostatek prostředků, který by odůvodňoval osvobození od soudních poplatků, jednak nezbytnou potřebu takového rozhodnutí k ochraně práv účastníka. Po zhodnocení obsahu kasační stížnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v nyní posuzované věci není nezbytnost potřeby zastoupení stěžovatele prokázána. Jeho kasační stížnost má zákonem požadované náležitosti a stěžovatel v ní srozumitelně vysvětlil, proč považuje napadené usnesení za nezákonné a z jakých důvodů to dovozuje. Nejvyššímu správnímu soudu tedy nic nebrání, aby o kasační stížnosti mohl věcně rozhodnout. Za této situace Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl.

pokračování

[7] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

[8] Stěžovatel v kasační stížnosti žádným způsobem nezpochybnil, že soudní poplatek nezaplátil. Jeho jedinou dostatečně konkretizovanou kasační námitkou, která směřuje proti usnesení o zastavení řízení, je tvrzení, že městský soud mu nedal možnost se k věci vyjádřit. Tato námitka však není důvodná. Městský soud ve věci samé vůbec nerozhodoval, a tudíž stěžovatel nemohl být na svých právech namítaným způsobem zkrácen. Právě z důvodu, že stěžovatel nezaplátil soudní poplatek za podanou žalobu, k čemuž byl ze strany soudu opětovně a řádným způsobem vyzván, řízení dále nepokračovalo, v jeho průběhu nebylo ani nařízeno ústní jednání a městský soud řízení zastavil. Jakékoli vyjádření stěžovatele k věci samé by tak bylo irelevantní pro hodnocení, na kterém stojí výrok o zastavení řízení, tj. pro hodnocení, že soudní poplatek přes výzvu a poučení soudu zaplacen nebyl, ačkoli zaplacen být měl. Pokud stěžovatel tuto námitku míní tak, že mu nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům napadeného usnesení, pak lze konstatovat, že to vychází pouze z návrhů a listin dodaných samotným stěžovatelem.

[9] Zbývající kasační námitky stěžovatele ohledně podmínek pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pak nejsou vůbec způsobilé zpochybnit zákonnost a správnost napadeného usnesení. Nejvyšší správní soud se jimi nadto zabýval již v rozsudku ze dne 2. 7. 2014, č. j. 2 As 67/2014 – 385, v němž jako nedůvodnou zamítl kasační stížnost stěžovatele proti usnesení městského soudu, jež vydání napadeného usnesení předcházelo a jímž byla zamítnuta jeho žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

IV. Závěr a náklady řízení

[10] Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, proto ji dle § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. zamítl.

[11] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. listopadu 2014

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu